Частична предварителна оценка на въздействието	
Институция: Министерство на правосъдието	**Нормативен акт:** Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт
○ Не е включен в законодателна/оперативна програма на Министерския съвет	◉ Включен е в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за:
Лице за контакт: **Филип Савов** - държавен експерт в дирекция „Съвет по законодателство“, Министерство на правосъдието **Даниела Белчина** - държавен експерт в дирекция „Съвет по законодателство“, Министерство на правосъдието **Диана Боева** - държавен експерт в дирекция „Съвет по законодателство“, Министерство на правосъдието	**Телефон и ел. поща:** F_Savov@justice.government.bg 02/ 92 37 463 dany@justice.government.bg 02/ 92 37 311 Diana.Boeva@justice.government.bg 02/ 92 37 338

1. Проблем/проблеми за решаване:

1.1. Кратко опишете проблема/проблемите и причините за неговото/тяхното възникване. По възможност посочете числови стойности:

Необходимост от изпълнение на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система:

- Действащата уредба на конкурсите за първоначално назначаване, повишаване и преместване не осигурява достатъчна ритмичност и предвидимост на критериите за подбор. Някои конкурсни процедури продължават с години, поради което овакантените места в съответните органи на съдебната власт не се запълват в значителен период от време, което се явява причина за нежелателно продължително командироване на съдии, прокурори и следователи.

- Уредбата на командироването съдържа някои повторения на разпоредби и несъответствия. Допуска се командироване без ограничение във времето както от гледна точка на конкретна незаета длъжност, така и от гледна точка на конкретен командирован. Командировани могат да бъдат и лица, които при последната си атестация не са получили най-високата оценка или не са прослужили минимален срок на заеманата длъжност. Основанията за прекратяване на командироването не са изчерпателно уредени в закона. Всичко това води до потенциална уязвимост на независимостта на командированите, когато командироването се извършва на по-висока длъжност (съответно заплащане) или на предпочитано място. Същевременно едноличното решение за командироване на друго място в хипотезите без съгласие на командирования също би могло да бъде използвано като мярка за оказване на влияние върху съответния съдия, прокурор

или следовател или да създаде подобно впечатление, като особено уязвими са тези, които са в началото на своята кариера и не са придобили несменяемост.

- Изискванията за минимален юридически стаж за заемане на длъжност в районно, окръжно, апелативно и върховно ниво на съдебната власт не отразяват в достатъчна степен нарастващата сложност, отговорност и обществена значимост на съответната инстанция. Равностойно участие като втора, а понякога и последна инстанция на окръжно ниво могат да имат лица, които нямат достатъчен практически и житейски опит, а единствено са завършили юридическите факултети и са преминали стажа за придобиване на юридическа правоспособност и обучение в Националния институт на правосъдието.

- Действащият статут на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник, не осигурява собствен постоянен административен и оперативен ресурс, независим от прокурорската йерархия. Това поставя под въпрос практическата и възприеманата независимост на разследването на главния прокурор и на неговите заместници – проблем, установен от Европейския съд по правата на човека по делото *Колеви срещу България*, намиращо се под засилен надзор за изпълнение от Комитета на министрите на Съвета на Европа.

- Необходимост от въвеждане на допълнителни гаранции за независимост на магистратите, които не са придобили статут на несменяемост.

Посочените дефицити са установени от Европейската комисия (ЕК) и от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и са намерили израз в отправени препоръки към Република България. По-конкретно:

Препоръка № 5 на Комитета по публично управление (КПУ) на ОИСР е насочена към увеличаване на усилията за ограничаване на дългосрочното командироване на свободни длъжности, като то се превърне в изключителна мярка, и ускоряване на организирането на редовни конкурси за повишаване на съдиите, които да заемат тези свободни длъжности. В същия смисъл и в Доклада на Европейската комисия относно върховенството на закона за 2026 г. (Глави по държави: ситуация в областта на върховенството на закона в България) се препоръчва напредък по адаптиране на националната правна уредба с цел избягване на дългосрочното командироване на съдии за заемане на свободни длъжности, при отчитане на европейските стандарти за командироване на съдии.

Препоръка № 3 на КПУ се отнася до продължаване на укрепването на независимостта на съдебната власт, като същевременно се гарантират стабилни проверки и баланси между властите. Един от начините за това е да се осигури адекватна функционална автономия на прокурорите, включително чрез намаляване на влиянието на главния прокурор върху вземането на решения във Висшия съдебен съвет. Необходимостта от гарантиране на действителна и възприемана независимост на механизма за разследване на главния прокурор и на неговите заместници се подчертава и от Отдела за изпълнение на решенията на Европейския съд по правата на човека във връзка с надзора по изпълнението на решението по делото *Колеви срещу България*.

В съответствие с препоръка № 4 на КПУ следва да бъдат предложени мерки за защита на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите в началото на кариерата им чрез съчетаване на временния период с въвеждащо обучение или чрез въвеждане на алтернативни гаранции за независимост след въвеждащото обучение и преди придобиване на несменяемост. Чрез законопроекта се цели и изпълнението на Приоритет 2.3 „Повишаване на интегритета и прозрачността в кадровите решения“ и Приоритет 2.4 „Децентрализация и отчетност в прокуратурата“ от раздел 2 „Правосъдие“ на Програмата за управление на Република България 2026 г. – 2030 г., приета с Решение № 612 на Министерския съвет от 2026 г.

1.2. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.):

Идентифицираният проблем не може да се реши в рамките на действащите правни норми, нито чрез промяна в организацията на работа, тъй като институтите, за които се налага промяна, са уредени на законово ниво, поради което е необходимо изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

1.3. Посочете защо действащата нормативна рамка не позволява решаване на проблема/проблемите:

1.3. Действащата нормативна рамка не позволява решаването на проблема, тъй като институтите, за които се налага промяна, са уредени на законово ниво, поради което е необходимо изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

1.4. Посочете задължителните действия, произтичащи от нормативни актове от по-висока степен или актове от правото на ЕС:

1.4. Подготовката на настоящия законопроект не произтича пряко от нормативни актове от по-висока степен или актове от правото на ЕС.

Същевременно следва да се отчете, че със законопроекта се цели осигуряване на необходимите нормативни положения за осигуряване на съответствие с дългогодишни препоръки на ЕК и на ОИСР, посочени по-горе.

1.5. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

1.5. Не са извършвани последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на политиката.

2. Цели:
Цел: „Изпълнение на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.“

Подцели:

- Гарантиране на независимостта и стабилитета на съдиите, прокурорите и следователите чрез укрепване на конкурсното начало за заемане на тези длъжности – своевременно провеждане на конкурсите, прецизиране на съотношението между отделните процедури, увеличаване на гаранциите за честност при подбора и повишаване на изискванията за заемане на длъжностите.

- Връщане на института на командироването към неговата същинска временна и изключителна функция чрез въвеждане на ясен максимален общ срок на командироване, включително кумулативно в различни органи; забрана за командироване на съдии, прокурори и следователи, чиято оценка от последната атестация не е „много добра“ или които са прослужили по-малко от пет години на заеманата длъжност; изчерпателно уреждане на основанията за прекратяване; въвеждане на институционален (включително колективен) контрол и публичност на заповедите за командироване.

- По-добра професионална и житейска подготвеност на съдиите, прокурорите и следователите, съответно на кандидатите за тези длъжности, чрез умерено увеличаване на изискуемия юридически стаж за заемане на длъжност на всяко възходящо ниво органи на съдебната власт.

- Постигане на задачите на наказателното преследване (разкриване на престъпленията, разобличаване на виновните и правилно прилагане на закона по чл. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс), избягване на практическа недосегаемост на отделни длъжности и на

рискове за оказване на влияние от тях върху други дела чрез гарантиране на функционална, организационна и практическа независимост на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник.

- Въвеждане на допълнителни гаранции за независимост на магистратите, които не са придобили статут на несменяемост.

Изпълнението на посочените приоритетни препоръки на ОИСР (3, 4 и 5) е условие за присъединяване на Република България към ОИСР.

Посочете определените цели за решаване на проблема/проблемите, по възможно най-конкретен и измерим начин, включително индикативен график за тяхното постигане. Целите е необходимо да са насочени към решаването на проблема/проблемите и да съответстват на действащите стратегически документи.

3. Заинтересовани страни:

1. Съдиите, прокурорите и следователите – предлаганите промени в ЗСВ и процесуалните закони пряко засягат дейността на всички магистрати, както и кандидатите за заемане на тези длъжности;

2. Висшият съдебен съвет – като административен и кадрови орган на съдебната власт, който е ангажиран с управлението на ресурсите на системата, както и с изграждането и поддържането на информационните системи, използвани от органите на съдебната власт – 25 бр.;

3. Националният институт на правосъдието;

4. Министърът на правосъдието – като орган на изпълнителната власт с конституционно възложени функции по отношение на съдебната власт и особено във връзка с подготовката на изменения в законодателството и стратегически документи за съдебната реформа.

Посочете всички потенциални заинтересовани страни/групи заинтересовани страни (в рамките на процеса по извършване на частичната предварителна частична оценка на въздействието и/или при обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове), върху които предложенията ще окажат пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи/общини и др.).

4. Варианти на действие. Анализ на въздействията:

Вариант 1 „Без действие“:

Описание:

Вариантът „Без действие“ се характеризира с непредприемането на никакви действия, които пряко да адресират дефинирания проблем.

При такъв вариант констатираният проблем ще продължи да съществува. Ще продължава да бъде налице необходимост от постигане на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

Не са идентифицирани очаквани положителни икономически, социални или екологични въздействия вследствие на прилагането на този вариант.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

С приемането на този вариант за действие няма да бъде актуализиран устройственият закон на съдебната власт чрез изпълнение на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Специфични въздействия: Не са идентифицирани очаквани специфични въздействия.

Въздействия върху малките и средните предприятия: Не се отчитат.

Административна тежест: При този вариант административната тежест не се променя.

1.1. Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални и екологични въздействия, включително върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни. Пояснете кои въздействия се очаква да бъдат значителни и кои второстепенни.

1.2. Опишете специфичните въздействия с акцент върху малките и средните предприятия и административната тежест (задължения за информиране, такси, регулаторни режими, административни услуги и др.)

Вариант 2: „Изпълнени европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.“

Описание:
В Министерството на правосъдието бе сформирана работна група, която да подготви проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт в изпълнение на препоръки на ЕК и на ОИСР, както и на други предложения за усъвършенстване на функционирането на съдената система.

1. Изменения в уредбата на конкурсите

1.1. Постъпването в съдебната система се извършва чрез конкурси за младши съдии, младши прокурори и младши следователи и чрез конкурси за първоначално назначаване. С проекта се изяснява съотношението между тях и се създават предпоставки за осъществяване на по-добър кадрови подбор.

Конкурсите за първоначално назначаване (т.нар. външни назначения) са предназначени да служат за попълване на съдебната система с доказани професионалисти и по този начин да изключат капсулирането на съдилищата, прокурорските и следствените органи. Те обаче не следва да представляват основен начин за подбор на кадрите, което би влязло в противоречие с традиционно възприетия у нас модел на професионално развитие на магистратурата, започващо със задължително първоначално обучение, преминаващо през разглеждането на различни видове дела под надзора на по-старши съдии, прокурори и следователи и през последователно израстване в кариерата на меритократичен принцип. Премахването с измененията от 2020 г. на квотата за външни назначения беше последвано от заемане на множество щатни бройки, включително в по-горни нива, съпътствано от различни съмнения в юридическите среди и обществото като цяло. Затова със законопроекта се предлага ограничаване на дела на външните назначения, без предходната уредба да бъде механично възстановявана. От една страна, съответната колегия на ВСС ще бъде задължена да обявява конкурси по този ред за поне 10% от вакантните щатове, но от друга страна, те няма да може да надхвърлят 20%. Запазва се правилото на чл. 176, ал. 1, т. 2 ЗСВ, че тези конкурси се отнасят само до места в районен, окръжен и административен съд и съответните прокуратури, и на чл. 176, ал. 2, че те се провеждат веднъж годишно. Според предлаганата уредба (чл. 178, ал. 1 по проекта) ритмичността на конкурсите за първоначално назначаване ще следва тази на останалите конкурси, доколкото съблюдаването на определения

процент предполага да бъде използвана база към един и същ момент. Определя се по-прецизно и обективно начинът за разпределение на бройките за първоначално назначаване, доколкото предпочитането на едни или други органи на съдебната власт „според нуждите" им трудно би могло да бъде рационално и безспорно мотивирано, а другият използван по-рано механизъм - жребий, може да доведе до нежелани резултати (напр. в някои органи да преобладават външни назначения). Така съответната колегия на ВСС първо ще установява общия брой свободни длъжности на всяко ниво в съответната подсистема, след това ще определя колко от тях ще се обявят на конкурс за първоначално назначаване. Така полученият брой се разпределя между отделните органи от това ниво по математическия „метод на най-големия остатък" – т.е. пропорционално при съобразяване на изискването за цели щатни бройки.

Въвеждат се гаранции, че кандидатите за младши съдии притежават знания и умения за прилагането им както в областта на гражданското, така и в областта на наказателното право, които нерядко се преплитат и обуславят. Въвеждането на изискване те да решават казуси и по двете материи (чл. 184, ал. 2, т. 1) отразява прилагането и на двете в хода на обучението им, в мандата им като младши съдии, както и предпоставената от устройственото и процесуалното законодателство компетентност на съдиите от общите съдилища да разглеждат и двата вида дела, а в съдилищата, в които има специализация – възможността да преминават от едно отделение към друго. При липса на такова изискване се достига или до неоправдано привилегироване на част от кандидатите (ако бъде изтеглен казус само от предпочитана от тях материя), или до нееднакво оценяване (ако в рамките на един конкурс част от кандидатите са решавали един, а друга част – друг казус), а и гаранциите за предварителна неизвестност на казуса са по-ниски.

Обективността и прозрачността на оценяването се засилва чрез мерки от техническо естество и чрез промяна в състава на конкурсните комисии. Предвижда се видеозаснемане и излъчване на живо в интернет както на действията по определяне на вариантите на казусите и теста по право на Европейския съюз и в областта на правата на човека, така и на изтеглянето на темите, поставянето на въпроси и отговорите по време на събеседването с конкурсната комисия (чл. 184, ал. 7). Самите комисии в конкурсите за първоначално назначаване и за младши съдии, младши прокурори и младши следователи вместо четирима съдии, прокурори или следователи и един хабилитиран учен, ще включват двама съдии, прокурори или следователи, един представител на министъра на правосъдието и двама хабилитирани учени по съответните правни науки (чл. 183). По този начин се засилват обществената отчетност и гаранциите за обективни познания в съответните правни материи към момента, предшестващ делегирането на правомощия за упражняване на публична власт, като се ограничава възможността за самовъзпроизвеждане на определени възгледи или зависимости в съдебната система. Подобен подход отразява изискването за балансиране на властите при тяхното конституиране и упражняване, без да накърнява независимостта на съдебната власт. Изискването за независимост означава преди всичко правото и задължението за постановяване на актовете по преписките и делата единствено въз основа на доказателствата по тях и по закона, както и ефективни гаранции за това. В случая независимостта остава осигурена както с това, че крайното решение относно годността на кандидатите остава в съответната колегия на Висшия съдебен съвет, така и с оглед на това, че след назначаването гражданското общество и неговите изборни представители не могат да влияят пряко върху правния статут на отделните съдии, прокурори и следователи.

1.2. След постъпването им професионалното развитие на съдиите, прокурорите и следователите следва да се извършва като принцип чрез конкурси за повишаване и преместване. Законопроектът въвежда гаранции за независимостта на съдиите, прокурорите и следователите чрез по-голяма ритмичност на конкурсите, за по-добрия подбор в тях и прецизиране на съотношението между отделните процедури.

Основният начин за израстване следва да е конкурсът за повишаване и преместване в рамките на съответната подсистема (съдилища, съответно прокурорски или следствени органи). Недостатък на действащата уредба е, че на практика такива конкурси или не се провеждат редовно,

или продължават значително време, при което съответните места не могат да бъдат заемани от титулярни съдии, прокурори и следователи. За избягване на това произволно положение се предлага въвеждане на законов график за насрочване на конкурсите с цел постъпателно заемане на инстанционните длъжности, съответно установяване на последващите нужди на по-долните инстанции: за върховно ниво – през м. септември, за апелативно ниво – през м. декември, за окръжно ниво – през м. март, за районно ниво – през месец юни (чл. 188, ал. 1 – 5). Едновременно с тях се обявяват и конкурсите за първоначално назначаване; запазва се и обявяването на конкурса за младши съдии, младши прокурори и младши следователи през януари всяка година.

Предвидени са и механизми за предотвратяване на забавянето на конкурсите. На първо място, ако конкурсът не може да бъде обявен в дадения 15-дневен диапазон (напр. поради извънредни обстоятелства или липса на кворум), се предвижда това да се случи в едномесечен срок (чл. 188, ал. 6). На второ място, макар целта на законодателя да е конкурсите за съответното ниво да са приключили до следващата година, за обратния случай (например поради шиканьозно обжалване) е въведено колизионно правило – конкурс за длъжностите, които не са били обявени през миналата година, се обявява, независимо от висящността на предишния конкурс (чл. 188, ал. 7, изречение първо). По този начин се избягва рискът от верижен блокаж на конкурсите.

На трето място, със създадената през 2016 г. ал. 6 на чл. 193 като способ за оползотворяване на успешно приключилите конкурсни процедури и ограничаване на командироването се предвиди възможност до 9 месеца от приключването на конкурс по него да бъдат извършвани назначения и на длъжности, които са се освободили след обявяването му, при определен постигнат успех (т.нар. назначаване на класираните „под черта“). Доколкото тази възможност също може да влезе в колизия с изискването за периодично откриване на конкурси за новоосвободили се длъжности, настоящият законопроект подхожда балансирано към този институт – обявяването на новия конкурс може да е необходимо, когато към този момент не е известно дали ще има лица, които да отговарят на условията по чл. 193, ал. 6. Когато обаче условията на чл. 193, ал. 6 се реализират, е в интерес на своевременното и независимо изпълнение на функциите на органите на съдебната власт назначаването да се извършва въз основа на по-ранния конкурс и последващият конкурс да се прекратява частично (чл. 188, ал. 7, изречение второ).

На четвърто място, в редица случаи е предварително известно, че определени длъжности ще бъдат освободени в течение на годината. Ако в тези случаи се изчаква реалното освобождаване, то конкурсът за тях би могъл да започне едва по графика през следващата година, през което време мястото може да остане вакантно (ако за този орган няма обявен предходен конкурс, за който да се прилага чл. 193, ал. 6) и да се налага да бъде запълвано чрез командироване. За избягване на такова забавяне в чл. 188, ал. 8 се предлага усъвършенстване на идеята на действащия чл. 188, ал. 1 относно „длъжностите, които се очаква да се освободят“. Това очакване може да се дължи на събития, сигурно свързани с определен магистрат (напр. предстоящо пенсиониране) или статистически вероятни за органа като цяло (предвид участие в конкурсни процедури и въобще с оглед на обичайното текучество в по-големите органи на съдебната власт). С предлаганата разпоредба, от една страна, се предоставя възможност на съответната колегия на ВСС да прецени дали въобще да обяви конкурс за тези условни места, а от друга страна се поставя и горен предел за тях – длъжностите, които са се освобождавали средно през последните пет години. Обявените по този начин места могат да бъдат заети само ако бъдат освободени до изчерпване на времевото действие на конкурса. Доколкото тази условност е известна още от обявяването им, то следва да се приеме, че кандидатстващите за тях се съгласяват с възможността условието да не се сбъдне и никой да не бъде назначен. Предложената уредба на практика въвежда готова листа от съдии, прокурори и следователи, които отговарят на съответните професионални изисквания и могат при спазване на конкурсния принцип да запълнят съответните длъжности веднага след освобождаването им.

В конкурсната процедура за повишаване в рамките на същата подсистема на съдебната власт като условие за участие се въвежда придобиването на несменяемост, а изискването за прослужени

поне три години се отнася към текущо заеманата длъжност (чл. 191, ал. 1). Броят на делата и преписките, които комисията проучва, се фиксира на законово ниво – три, избрани от нея на случаен принцип, и три, избрани от кандидата (чл. 192, ал. 1). Като допълнителен критерий за класиране при наличие на еднакви оценки след професионален и юридически стаж се въвеждат и оценките от държавните изпити (чл. 192, ал. 3). Освен това отпада възможността за преместване във Върховния касационен съд, Върховния административен съд, Върховната касационна прокуратура и Националната следствен служба.

Възможността за преминаване от една към друга подсистема на съдебната власт (от съдия към следовател, от прокурор към съдия и пр.) представлява изключение в полза на лица, които биха могли да се конкурират на равни начала и при общите принципи за постъпване в системата чрез конкурс за младши съдии, младши прокурори и младши следователи и съответно задължително първоначално обучение или чрез квотите за първоначално назначаване. С цел засилване на относителната самостоятелност и специализираното кариерно развитие в отделните подсистеми тази предоставена по изключение възможност се ограничава в няколко направления. Тя не следва да може да бъде използвана за повишаване (напр. районен съдия да бъде предпочетен в окръжна прокуратура пред всички останали прокурори в районна прокуратура). Освен това преместването няма да може да се извършва на апелативно и върховно ниво (чл. 189, ал. 4), аналогично на правилото за първоначално назначаване. По този начин възможността за преминаване между подсистемите се запазва, при наличие на места, незаети по чл. 194, но се въвежда условие, че който желае да работи в по-горните органи на другата подсистема, трябва първо да развие съответните качества и опит на по-долните нива от нея. Наред с това се предвижда кандидатите да бъдат подложени на по-щателна проверка в конкурса: освен предвидения сега допълнителен писмен изпит по конспект, се въвежда и събеседване, като оценките от писмения изпит, от устния изпит и за разгледаните преписки или дела са балообразуващи (чл. 192, ал. 2).

1.3. Предлага се преместването без конкурс, което през последните години придоби значителни и не винаги общественоприемливи размери, да бъде ограничено, освен в случаите, когато премахването на длъжността на премествания е необратимо.

Така правилото на досегашния чл. 194, ал. 1 за преназначаване без конкурс в същия апелативен район, а при невъзможност – и в друг, се запазва само за случаите на закриване на съдилища, прокуратури или следствени органи (чл. 194, ал. 1 по проекта). Съответната колегия обаче не може да намали числеността на органа за сметка на заети щатни бройки, ако преназначаването не се извършва в същия апелативен район. При намаляването на числеността новата длъжност може да е в друг апелативен район само по изключение, и то ако оценката от последната атестация на преназначавания е „много добра“ и той е прослужил поне пет години на заеманата длъжност (чл. 194, ал. 2 по проекта).

Правилото на досегашния чл. 194, ал. 2 относно размяната по взаимно съгласие в рамките на една и съща подсистема вече също ще предпоставя много добра атестация и прослужени поне пет години на всеки от разменящите се (чл. 194, ал. 3 по проекта).

Въвежда се ограничена възможност преместването и на освободена равна или по-ниска длъжност да се извършва без конкурс. Тези случаи не се явяват форма на повишаване, а съдията, прокурорът или следователят вече е спечелил конкурс и е признат от съответната колегия на ВСС за подходящ да изпълнява същите функции в друго населено място в страната. Доколкото преместването е свързано с промяна на местоживеенето, при принципно запазване на възнаграждението, то не е и твърде често срещана хипотеза. Поради това обявяването и провеждането на конкурсна процедура за отделни места води до нерационално забавяне и разходване на човешки ресурс на ВСС, комисиите и администрацията, а като последица затруднява и определянето на реалните свободни места за последващи конкурси. Затова с чл. 194, ал. 4 по проекта се предлага съдиите, прокурорите и следователите да могат без нарочна процедура, т.е. по всяко време, да заявят желанието си да бъдат преместени в друг орган, а при овакантяване на място в него да бъдат преназначавани само с решение на съответната колегия.

При наличие на повече желаещи за едно място следва да бъдат съобразявани новонастъпилите обстоятелства от обективен характер, като семейно, здравословно състояние и др.

Както и в другите хипотези по чл. 194, преместването и по ал. 4 следва да се извършва само в рамките на същата подсистема (видно от използваното в текста определение на новия съд, прокуратура или следствен отдел като „друг"). Предпоставка и за тази процедура ще бъде кандидатът да има оценка от последната атестация „много добра", да е прослужил поне пет години на заеманата длъжност и тя да не е по-ниска от новата. Последната следва да се „освободи" (т.е. не може да бъде създадена специално за целта). Доколкото процедурата е изключение от конкурсното начало, тя няма да е възможна нито за апелативно или върховно ниво, нито за младши съдии, младши прокурори или младши следователи. Когато длъжностите не могат да бъдат заети по този ред (поради липса на кандидати, отговарящи на изискванията; поради това, че длъжността е новоразкрита; поради инстанционното ниво), те се включват в конкурса за повишаване и преместване.

С преходна разпоредба се предвижда конкурсите, започнали преди влизане в сила на закона, да продължат да се провеждат по досегашния ред.

2. Изменения в уредбата на командироването

С проекта се предлага цялостна промяна на чл. 227, който се превръща в обща и по-пълна уредба на командироването на съдии, прокурори и следователи. Въвежда се максимален срок от 12 месеца при командироване на заета щатна длъжност в съда и до 24 месеца по изключение при незаета длъжност, а специалният по-кратък срок за прокуратурата и следствието по досегашния чл. 147, ал. 4 се инкорпорира в общата уредба на чл. 227.

Регламентира се правилото, че може да бъде командирован само съдия, прокурор или следовател, чиято оценка от последната атестация е „много добра" и е прослужил поне пет години на заеманата длъжност. По този начин се осигурява стабилитет на съдиите, прокурорите и следователите, които не са придобили статут на несменяемост, като се предотвратява възможността да се влияе на тяхната независимост и интегритет и не се позволяват злоупотреби с института на командироването. В рамките на указания срок лицата, постъпили чрез конкурс за младши съдии, младши прокурори и младши следователи или чрез конкурс за първоначално назначаване, ще могат пълноценно да придобиват опит и стабилност именно в органите, в които са назначени. По изключение ще се допуска те бъдат командировани само краткотрайно – до пет дни в рамките на един календарен месец, което, от една страна, не би имало сериозно влияние върху техния личен живот, професионален статус и устойчивост, а от друга страна, ще даде възможност за охраняване на интересите на гражданите посредством непрекъснатост на работата на органите на съдебната власт, когато не може да бъде командировано друго лице.

Въвежда се кумулативен лимит за командироване на едно лице от 24 месеца в рамките на 60 последователни месеца независимо от органа, в който то е командировано. При командироване в съд се изисква, освен съгласието на командированото лице, и съгласието на отделението, съответно общото събрание на съда, в който се извършва командироването. Заповедта за командироване следва да съдържа конкретни мотиви за натовареността на съответните органи и за служебната необходимост, за наличието на изискуемите по закон обстоятелства, а при прилагане на изключенията – и обосновка на тази необходимост.

Изчерпателно се уреждат основанията за прекратяване на командироването, а заповедите на съответния административен ръководител и решенията на съответната колегия подлежат на публикуване на интернет страницата на съответния орган и на интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

С промяната в чл. 30, ал. 5 се разширяват правомощията на съдийската, съответно прокурорската колегия за осъществяване на контрол по отношение на заповедите на административните ръководители за командироване и прекратяване на командироването. Колегиите ще имат право служебно да прекратяват командироването не само когато то е започнало незаконосъобразно, но и когато то не е било прекратено в предвидените от закона случаи. Въвежда

се и възможност за контрол по отношение на незаконосъобразни заповеди за прекратяване на командироване. Уточняват се и сроковете за оспорване и за произнасяне на колегията.

Извършени са съответстващи промени в редица препращащи разпоредби. В чл. 147, отнасящ се до командироването в прокуратурата, изрично се предвижда приложимост на общия режим по чл. 227. Ограничават се възможностите за командироване на прокурори от други райони, като при упражняване на това правомощие от главния прокурор досегашното изискване за вземане на становище от комисията по атестациите и конкурсите към прокурорската колегия се заменя с изискване за съгласие на тази комисия.

В съответствие с правилото, че може да бъде командирован само съдия, прокурор или следовател, който е прослужил поне пет години на заеманата длъжност, се отменя възможността за командироване на младшите съдии (освен в хипотезата на чл. 81, ал. 1 във връзка с чл. 227, ал. 3, изречение второ).

Предвидена е преходна разпоредба, според която командироването на съдиите, прокурорите и следователите, които към влизането в сила на този закон са прослужили по-малко от пет години на заеманата длъжност, се прекратява от органа, който ги е командировал, в едномесечен срок от влизане в сила на закона. В същия срок се прекратява и командироването на младшите съдии, младшите прокурори и младшите следователи, както и на съдиите, прокурорите и следователите на районно, окръжно, административно, апелативно ниво и в Националната следствена служба, за които към влизане в сила на този закон са изтекли сроковете за командироване.

3. Изменения в изискванията за юридически стаж

С проекта се предлага промяна на чл. 164, свързана с повишаване на изискването за юридически стаж за съответните съдийски, прокурорски и следователски длъжности: изисква се стаж от най-малко пет години за назначаване като младши съдия, младши прокурор или младши следовател; въвежда се ново изискване за най-малко седем години стаж за длъжност съдия в районен съд и прокурор в районна прокуратура; за съдия в окръжен съд, прокурор в окръжна прокуратура и следовател в окръжен следствен отдел изискването за юридически стаж се повишава от осем на девет години, а прагът за апелативно ниво – от десет на единадесет години. Повишават се от дванадесет на тринадесет години изискванията за стаж, свързани със заемане на длъжност съдия във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд, прокурор във Върховната касационна прокуратура и следовател в Националната следствена служба, като промените се синхронизират в чл. 115, 123 и 147. С оглед на увеличения общ праг за районно ниво с изменението в чл. 170, ал. 1 изискването за стаж за председател на районен съд и за районен прокурор се повишава от пет на осем години.

С преходна разпоредба се запазват правата на съдии, прокурори и следователи, които не отговарят на новите изисквания за стаж по чл. 164.

4. Административно обезпечаване на дейността на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор

Във връзка с Препоръка № 3 на Комитета по публично управление на ОИСР и изпълнението на решението на Европейския съд по правата на човека по делото Колеви срещу България са предложени два алтернативни варианта за организационно и административно обезпечаване на дейността на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник.

4.1. Вариант 1 – самостоятелна администрация:

С промените в чл. 136, ал. 2 и създаването на нов чл. 139а се предлага прокурорът за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник, да ръководи и организира дейността на самостоятелна администрация, да назначава и освобождава нейните служители, да се разпорежда със средства от бюджета на съдебната власт като

разпоредител с бюджет, определен от пленума на Висшия съдебен съвет, а администрацията да има самостоятелни регистратура и деловодство. Моделът възпроизвежда подхода, приложен с администрацията на европейските делегирани прокурори (чл. 136, ал. 10 и чл. 139а). Той осигурява по-висока степен на организационна независимост, но поставя въпроса за пропорционалността на поддържането на постоянна администрация към орган, който се конституира само инцидентно, при наличие на законен повод за разследване на главния прокурор, и който би срещнал затруднения при първоначалното назначаване и последващото прекратяване на правоотношенията със служителите.

4.2. Вариант 2 – администрация към Висшия съдебен съвет:

Със създаването на нов чл. 356а се предвижда, че прокурорът за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник, ще се подпомага от служители на администрацията на Висшия съдебен съвет, като лично назначава и ръководи един пряко подпомагащ го служител (с възнаграждение, определено в закона). Останалите подпомагащи служители се определят от пленума на Висшия съдебен съвет по предложение на този прокурор. За заместника на главния прокурор, който осъществява контрол върху действията на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник, се прилага режимът на администрация с подпомагащи служители, определени от пленума на Висшия съдебен съвет по негово предложение. Този вариант не изисква създаване на отделна организационна структура, но поставя въпроса за степента на независимост на определените служители от общата администрация на Висшия съдебен съвет.

5. Създаване на допълнителни гаранции за независимост след въвеждащото обучение и преди придобиване на несменяемост.

5.1. Въвеждащият период след постъпване в съдебната система ще включва:

- периодични доклади от наставника на съдията, прокурора или следователя;

- заключителен доклад на наставника.

След въвеждащия период се провежда предварително атестиране за назначените чрез конкурс за първоначално назначаване и атестиране за несменяемост.

Изрично е предвидено, че отрицателна комплексна оценка не може да се основава само на споменатите доклади. След първата отрицателна атестация съответната колегия на Висшия съдебен съвет утвърждава индивидуален план за професионално развитие с продължителност от шест месеца. Националният институт на правосъдието осигурява предвиденото в плана обучение. След изтичане на срока на плана за повторното атестиране на съдии се избира помощна атестационна комисия в различен състав. Атестирането на прокурори и следователи се извършва от членове на постоянната атестационна комисия, които не са участвали при предходното атестиране. Когато комплексната оценка от повторната атестация е отрицателна, решението на съответната колегия за приемането ѝ се мотивира поотделно по всеки критерий.

Предложението има за цел подпомагане на професионалното развитие на съдиите, прокурорите и следователите, които не са придобили статут на несменяемост, укрепване на независимостта им, обективна и насърчаваща преценка на качествата и професионалната им компетентност и спазване на правилата на съответния етичен кодекс по отношение на тях.

5.2. Създаване на допълнителни процесуални гаранции в производствата по атестиране, придобиване на статут на несменяемост, преназначаване и преместване.

Изрично е предвидено, че съдия, прокурор или следовател, който не е придобил несменяемост, има право:

- да се запознава с всички материали не по-късно от 14 дни преди заседанието на съответната колегия на ВСС;

- да представи писмено становище и да бъде изслушан пред колегията;

- да посочва доказателства и да иска проверка на допълнителни дела или преписки;

- да бъде подпомаган от представител по свой избор, включително от професионална организация на съдии, прокурори или следователи.

Целта, която се поставя, е чрез изричното регламентиране на процесуалните гаранции в посочените производства да бъдат подпомогнати съдиите, прокурорите и следователите, които не са придобили несменяемост, в защитата на техните права и интереси.

5.3. Създаване на възможност за обжалване от съдиите, прокурорите и следователите, непридобили несменяемост, пред административния съд на незаконосъобразните вътрешнослужебни актове на административните ръководители и на общите събрания, които пряко засягат техни права и законни интереси и не са част от производство по издаването на други актове, както и да подават искания по глава петнадесета от Административнопроцесуалния кодекс, освен когато този закон предвижда друг ред за защита.

Предложението цели защита на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите в началото на тяхната кариера чрез препятстване на възможността за оказване на влияние върху тях от административните ръководители или от общите събрания, като се използва уязвимостта на техния статут на „непридобили несменяемост“.

5.4. Изрично и изчерпателно регламентиране на основанията за освобождаване от длъжност на съдия, прокурор или следовател, който не е придобил несменяемост, а именно:

- на основанията за освобождаване от длъжност на магистратите, придобили статут на несменяемост;

- в случаите на втора отрицателна атестация за несменяемост;

- при възстановяване на работа след незаконно освобождаване от длъжност.

Изрично е предвидено, че съдиите, прокурорите и следователите, непридобили несменяемост, не могат да бъдат третирани различно от придобилите такъв статут.

По този начин се засилва независимостта на магистратите, които не са придобили статут на несменяемост, посредством приравняването на режима по отношение на тях с този на придобилите несменяемост.

5.5. Предвижда се съставът на изпитните комисии след задължителното първоначално обучение да включва членове с по-висок ценз – с ранг на съдия, съответно прокурор във Върховния касационен съд, Върховния административен съд или Върховната касационна прокуратура, както и представител на министъра на правосъдието и двама хабилитирани преподаватели, посочени от юридическите факултети в страната. Членовете се определят чрез публичен жребий. Изтеглянето на въпросите и делата за писмения изпит и провеждането на устния изпит се излъчват в реално време в интернет и се записват. Това гарантира прозрачното и обективно протичане на изпита и по този начин се изключват възможностите за манипулиране на резултатите и нерегламентирано влияние и зависимости по отношение на бъдещите съдии, прокурори и следователи.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При този вариант ще бъде решен констатираният проблем и ще бъде постигната заложената цел, като:

Ще бъдат изпълнени европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система, като:

- Ще се гарантира независимостта и стабилитетът на съдиите, прокурорите и следователите чрез укрепване на конкурсното начало за заемане на тези длъжности – своевременно провеждане на конкурсите, прецизиране на съотношението между отделните процедури, увеличаване на гаранциите за честност при подбора и повишаване на изискванията за заемане на длъжностите.

- Институтът на командироването ще бъде върнат към неговата същинска временна и изключителна функция чрез въвеждане на ясен максимален общ срок на командироване, включително кумулативно в различни органи; забрана за командироване на съдии, прокурори и следователи, чиято оценка от последната атестация не е „много добра“ или които са прослужили по-малко от пет години на заеманата длъжност; изчерпателно уреждане на основанията за прекратяване; въвеждане на институционален (включително колективен) контрол и публичност на заповедите за командироване.

- Ще се постигне по-добра професионална и житейска подготвеност на съдиите, прокурорите и следователите, съответно на кандидатите за тези длъжности, чрез умерено увеличаване на изискуемия юридически стаж за заемане на длъжност на всяко възходящо ниво органи на съдебната власт.

- Ще се постигне изпълнение на задачите на наказателното преследване (разкриване на престъпленията, разобличаване на виновните и правилно прилагане на закона по чл. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс), избягване на практическа недосегаемост на отделни длъжности и на рискове за оказване на влияние от тях върху други дела чрез гарантиране на функционална, организационна и практическа независимост на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник.

- Ще бъдат въведени допълнителни гаранции за независимост на магистратите, които не са придобили статут на несменяемост.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

Няма идентифицирани негативни въздействия.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Специфични въздействия: Не са идентифицирани очаквани специфични въздействия.

Не се предвижда въвеждането на регулаторни режими.

Въздействия върху малките и средните предприятия: Не се отчитат.

Административна тежест: При този вариант административната тежест не се променя.

(въздействията върху малките и средните предприятия; административна тежест)

1.1. Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални и екологични въздействия, включително върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни. Пояснете кои въздействия се очаква да бъдат значителни и кои второстепенни.

1.2. Опишете специфичните въздействия с акцент върху малките и средните предприятия и административната тежест (задължения за информиране, такси, регулаторни режими, административни услуги и др.)

Вариант 3: „Ненормативна намеса‘‘:

Описание: Този вариант предполага разрешаване на идентифицирания проблем чрез обучения, изготвяне на указания или насоки. Този вариант не може да преодолее посочения проблем, а може да се използва като допълнително средство наред със законодателните промени.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

Не са идентифицирани очаквани положителни икономически, социални или екологични въздействия вследствие на прилагането на този вариант.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

С приемането на този вариант за действие няма да бъдат изпълнени европейските и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Специфични въздействия: Не са идентифицирани очаквани специфични въздействия.

Въздействия върху малките и средните предприятия: Не се отчитат.

Административна тежест: При този вариант административната тежест не се променя.

1.1. Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални и екологични въздействия, включително върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни. Пояснете кои въздействия се очаква да бъдат значителни и кои второстепенни.

1.2. Опишете специфичните въздействия с акцент върху малките и средните предприятия и административната тежест (задължения за информиране, такси, регулаторни режими, административни услуги и др.)

---

5. Сравняване на вариантите:
Степени на изпълнение по критерии: 1) висока; 2) средна; 3) ниска.
5.1. По проблема:

		Вариант 1 „Без действие“	**Вариант 2**	**Вариант 3**
Ефективност	Цел: „Изпълнение на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.“	ниска	висока	ниска
Ефикасност	Цел: „Изпълнение на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.“	ниска	висока	ниска

Съгласуваност	Цел: „Изпълнение на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система.“	ниска	висока	ниска

1.1. Сравнете вариантите чрез сравняване на ключовите им положителни и отрицателни въздействия.

1.2. Посочете степента, в която вариантите ще изпълнят определените цели, съгласно основните критерии за сравняване на вариантите:

ефективност, чрез която се измерва степента, до която вариантите постигат целите на предложението;

ефикасност, която отразява степента, до която целите могат да бъдат постигнати при определено ниво на ресурсите или при най-малко разходи;

съгласуваност, която показва степента, до която вариантите съответстват на действащите стратегически документи.

При реализирането на първия и третия вариант не се постига поставената цел. Осъществяването на Вариант 2 позволява в максимална степен да се изпълни поставената цел.

Изпълнението на втория сценарий позволява постигането на максимална публична прозрачност, обществен контрол, ефективност, ефикасност и съгласуваност.

6. Избор на препоръчителен вариант:

Вариант 2: Изпълнение на европейски и международни стандарти, позволяващи значително подобряване на ефективността на съдебната система чрез:

- Гарантиране на независимостта и стабилитета на съдиите, прокурорите и следователите чрез укрепване на конкурсното начало за заемане на тези длъжности – своевременно провеждане на конкурсите, прецизиране на съотношението между отделните процедури, увеличаване на гаранциите за честност при подбора и повишаване на изискванията за заемане на длъжностите.

- Връщане на института на командироването към неговата същинска временна и изключителна функция чрез въвеждане на ясен максимален общ срок на командироване, включително кумулативно в различни органи; забрана за командироване на съдии, прокурори и следователи, чиято оценка от последната атестация не е „много добра“ или които са прослужили по-малко от пет години на заеманата длъжност; изчерпателно уреждане на основанията за прекратяване; въвеждане на институционален (включително колективен) контрол и публичност на заповедите за командироване.

- По-добра професионална и житейска подготвеност на съдиите, прокурорите и следователите, съответно на кандидатите за тези длъжности, чрез умерено увеличаване на изискуемия юридически стаж за заемане на длъжност на всяко възходящо ниво органи на съдебната власт.

- Постигане на задачите на наказателното преследване (разкриване на престъпленията, разобличаване на виновните и правилно прилагане на закона по чл. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс), избягване на практическа недосегаемост на отделни длъжности и на рискове за оказване на влияние от тях върху други дела чрез гарантиране на функционална, организационна и практическа независимост на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от негов заместник.

- Въвеждане на допълнителни гаранции за независимост на магистратите, които не са придобили статут на несменяемост.

Посочете препоръчителните варианти за решаване на поставения проблем/проблеми.

6.1. Промяна в административната тежест за физическите и юридическите лица от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми):

○ Ще се увеличи

○ Ще се намали

◉ Няма ефект

1.1. Изборът следва да е съотносим с посочените специфични въздействия на препоръчителния вариант за решаване на всеки проблем.

1.2. Ако се предвижда въвеждането на такса, представете образуването на нейния размер съгласно Методиката по чл. 7а от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

6.2. Създават ли се нови/засягат ли се съществуващи регулаторни режими и услуги от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми)?

○ Да

◉ Не

Прилагането на препоръчителния вариант няма да доведе до създаване или промяна на съществуващи регулаторни режими.

1.1. Изборът следва да е съотносим с посочените специфични въздействия на избрания вариант.

1.2. В случай че се предвижда създаване нов регулаторен режим, посочете неговия вид (за стопанска дейност: лицензионен, регистрационен; за отделна стелка или действие: разрешителен, уведомителен; удостоверителен и по какъв начин това съответства с постигането на целите).

1.3. Мотивирайте създаването на новия регулаторен режим съгласно изискванията на чл. 3, ал. 4 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

1.4. Посочете предложените нови регулаторни режими отговарят ли на изискванията на чл. 10 – 12 от Закона за дейностите по предоставяне на услуги.

1.5. Посочете изпълнено ли е изискването на § 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за дейностите по предоставяне на услуги.

1.6. В случай че се изменят регулаторни режими или административни услуги, посочете промяната.

6.3. Създават ли се нови регистри от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми)?

○ Да

◉ Не

Когато отговорът е „Да“, посочете регистрите, които се създават и по какъв начин те ще бъдат интегрирани в общата регистрова инфраструктура.

6.4. По какъв начин препоръчителният вариант въздейства върху микро-, малките и средните предприятия (МСП) (включително по отделните проблеми)?

○ Актът засяга пряко МСП

◉ Актът не засяга МСП

Прилагането на препоръчителния вариант няма да доведе до въздействие върху МСП.

Изборът следва да е съотносим с посочените специфични въздействия на препоръчителния вариант.

6.5. Потенциални рискове от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми):

Не са идентифицирани.

Посочете възможните рискове от прилагането на препоръчителния вариант, различни от отрицателните въздействия, напр. възникване на съдебни спорове и др.

7. Консултации:

○ Проведени са консултации

Посочете основните заинтересовани страни, с които са проведени консултации. Посочете резултатите от консултациите, включително на ниво ЕС: спорни въпроси, многократно поставяни въпроси и др.

◉ Предстоят обществени консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове

На основание чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове обществените консултации ще се проведат в нормативно определения срок.

Обобщете най-важните въпроси за обществени консултации. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

8. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

○ Да

◉ Не

1.1. Посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 6.2 и 6.3, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

1.2. Изборът трябва да съответства на посоченото в раздел 1, съгласно неговата т. 1.5.

9. Изисква ли се извършване на цялостна предварителна оценка на въздействието поради очаквани значителни последици?

○ Да

◉ Не

(преценка съгласно чл. 20, ал. 3, т. 2 от Закона за нормативните актове)

10. Приложения:

1. Конституция на Република България;
2. Решение на Конституционния съд № 13 от 26 юли 2024 г. по конституционно дело № 1/2024 г.;
3. Закон за съдебната власт;

4. Доклади на ЕК относно върховенството на закона.

Приложете необходимата допълнителна информация и документи.

11. Информационни източници:

1. Конституция на Република България - https://www.parliament.bg/bg/const;
2. Решение на Конституционния съд № 13 от 26 юли 2024 г. по конституционно дело № 1/2024 г. - https://www.constcourt.bg/bg/act-9861;
3. Закон за съдебната власт - https://lex.bg/laws/ldoc/2135560660;
4. Доклади относно върховенството на закона - https://www.justice.government.bg/home/index/3dc221e6-c3c7-4158-876d-2ad235f139dd.

Посочете изчерпателен списък на информационните източници, които са послужили за оценка на въздействията на отделните варианти и при избора на вариант за действие: регистри, бази данни, аналитични материали и др.

12. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за извършването на частичната предварителна оценка на въздействието:

Име и длъжност: Любомир Талев – директор на дирекция „Съвет по законодателство“

Подпис:

14.10.2026 г.

X

ЛЮБОМИР ТАЛЕВ
директор на дирекция "СЗ"
Signed by: Lyubomir Nikolaev Talev